

2. En liten fogel.

3

Mathilda Langlet.

Med tillåtelse.

1. En li - ten fo - gel satt en gång Och sjöng i fu - ru - skog. Han ha - de sjun - git
2. Det fins i sko - gens mör - ka snår, Der trä - den väx - a tätt, Och jä - garn med sin
3. Men li - ten fo - gel sjöng så gladt I som - mar - qväl - len klar. Han vil - le tac - ka
4. Hvi grå - ter du? Nej, den - na gång En tår ej fäl - las bör, Ty den som dör i

da - gen lång, Men dock ej sjun - git nog. Han sat - te sig i hög - sta träd, Som
 bös - sa går, Han sig - tar snabbt och rätt. Han går på lur, han kry - per ned, Han
 Gud, för att Så fri och glad han var. Han sjöng och dröm - de ic - ke om Hur
 sol och sång, Han lef - ver fast han dör. Att dö en så - dan af - ton - stund Som

ut - i sko - gen fanns, Ty so - len skul - le just gå ned, Han vil - le se dess glans.
 ser sig tyst om - kring, Han ser till sko - gens hög - sta träd. Det gör väl in - gen - ting.
 vidt den sän - gen ljud, Tills skyttens skarpa ku - la kom, Och sän - ga - ren var död.
 den - na, mild och klar, Med ö - gat fäst på so - lens rund. Ack, sångarn lyck - lig var.